

1 חוק הסדרת מקומות-רחצה, התשכ"ד-1964

1. איסור רחצה

שר הפנים רשאי לאסור בצו את הרחצה בחלק של חוף ים, נהר או אגם, שגבולותיו מסויימים בצו, אם הרחצה באותו חלק עלולה, לדעתו, לסכן חייהם של בני-אדם, וכן רשאי הוא לאסור, לאחר התייעצות עם שר הבריאות, רחצה כאמור אם היא עלולה לפגוע בבריאותם של בני-אדם.

2. שלטים

במקום שהרחצה נאסרה בו כאמור בסעיף 1 תציב הרשות המקומית שבתחומה הוא נמצא שלטים לציון דבר האיסור, במספר, בצורה ובאופן שקבע שר הפנים בתקנות; במקום הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית, תציב המדינה שלטים כאמור.

3. מקום רחצה מוכרז

שר הפנים רשאי לקבוע בצו שמקום פלוני, שגבולותיו מסויימים בצו, יהיה מקום-רחצה מוכרז; היה המקום סמוך לנמל, יהיה צו כאמור טעון הסכמתו של שר התחבורה.

4. הוראות שר הפנים

(א) שר הפנים יקבע בצו הוראות בדבר -

- (1) אמצעים לשמירת הבטיחות והתברואה במקום-רחצה, לרבות מיתקנים ומבנים הדרושים בקשר לכך;
 - (2) סדרים לשימוש במקום-רחצה, לרבות איסור הרחצה בו בזמנים ובנסיבות שיש בהם משום סכנה לבטיחותם ולבריאותם של המתרחצים;
 - (3) איסור או הגבלת-פעולה שלדעתו עלולה להפריע לרחצה;
 - (4) דרכי הפיקוח על סדרים ואיסורים כאמור;
 - (5) כשירותם, סמכויותיהם וחובותיהם של סדרנים, פקחים, מצילים ומגישי עזרה ראשונה שיתמנו לענין ביצוע חוק זה וכל צו, חוק-עזר או הוראה אחרת על פיו, וכן דרכי-פעולתם;
 - (6) תקנים של סדרנים, פקחים, מצילים ומגישי עזרה ראשונה שיוצבו במקום-רחצה.
- (ב) צו כאמור בסעיף-קטן (א) יכול שיינתן דרך כלל או לרשות מקומית פלונית או למקום-רחצה מוכרז פלוני או לסוגים של מקומות-רחצה מוכרזים.

5. חובת רשות מקומית

רשות מקומית שבתחומה נמצא מקום-רחצה מוכרז חייבת לקיים בו את הוראות שר הפנים בצו לפי סעיף 4.

א.5

הוראות לענין מקום מרפא מוכרז

2

(תיקונים: התשנ"ו, התשס"ד)

(א) בסעיף זה, "מקום מרפא" - בריכות שחיה, מרחצאות או מעיינות מרפא, הנתמכים בידי המדינה או רשות מקומית, במישרין או בעקיפין, ששר הפנים בהתייעצות עם שר התיירות ועם שר הבריאות, ולענין בריכות שחיה בבתי מלון,

בהתייעצות עם שר הבריאות ובהסכמת שר התיירות, הכל לפי הענין, הכריז עליהם בהודעה ברשומות כי הם מקום מרפא; לענין זה, "בית מלון" - כהגדרתו בחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976.

(ב) מקום מרפא יקבע מועדים לרחצה נפרדת לגברים ולנשים; מועדים כאמור ייקבעו בשעות היום ולמשך זמן שלא יפחת מחמש שעות שבועיות לגברים וחמש שעות שבועיות לנשים.

(ג) במקום מרפא לפי סעיף זה, יסדירו הבעלים, המחזיק, או שניהם, את כל הנחוץ כדי לאפשר לאנשים עם מוגבלות גישה למקום המרפא ושימוש בו.

(ד) (בוטל).

(ה) שר הפנים יקבע הוראות לעריכת סידורי גישה לאנשים עם מוגבלות לפי סעיף זה, בהתייעצות עם נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, ובשים לב, בין השאר, להוראות כל דין בדבר נגישות.

6. חוקי עזר

(תיקון התשל"ח)

(א) רשות מקומית רשאית, באישור שר הפנים, לקבוע בחוק-עזר הוראות להסדרת הרחצה בים, בנהר, באגם או בבריכת-שחיה ובכללן הוראות בענינים הבאים, הכל במידה שלא נקבעו להם הוראות בחוק זה או בצו על פיו:

(1) סדרי הבטיחות במקום-הרחצה, לרבות הנסיבות בהן תהיה הרחצה בו אסורה או מוגבלת;

(2) הבטחת הנקיון;

(3) שמירת הסדר בין המתרחצים, הן במים והן מחוצה להם;

(4) ייעוד מקומות או זמנים לרחצה בלעדית של גברים, נשים או טף;

(5) הסדרת משחקי ספורט המים, התעמלות בקבוצות, משחקים קבוצתיים ומשחקים בכדור;

(6) הסדרת השיט במקום-הרחצה למניעת הפרעות לרחצה;

(7) איסורה או הגבלתה של כניסת בעלי-חיים למקום-רחצה;

(8) הסדרת השימוש במלתחות, מקלחות ובתי-שימוש;

(9) סדרי ההתפשטות וההתלבשות במקום-רחצה;

(10) קביעת דמי-כניסה למקום-רחצה שאיננו בריכת-שחיה בעד השירותים הניתנים בו, אולם נוכחותו של

מציל, נקיון, בתי-שימוש והספקת מים לשתייה לא ייחשבו כשירותים לענין פסיקה זו.

(ב) רשות מקומית שבתחומה מקום רחצה מוכרז בחוף הים, תהא חייבת לקבוע הוראות לענין האמור בסעיף קטן (א)(4)

לגבי אותו מקום רחצה, ובלבד שבאה על כך בקשה -

(1) ברשות מקומית שמספר חברי המועצה בה הוא פחות מ-17 - מטעם אחד מחברי המועצה;

(2) ברשות מקומית שמספר חברי המועצה בה הוא 17 לפחות - מטעם שניים מחברי המועצה.

7. דין חוק עזר להסדר השיט

חוק-עזר בענין הסדרת השיט במקום-רחצה טעון הסכמתו של שר התחבורה, ומשהותקן לא יחולו בתחום-תחולתו תקנות באותו ענין שהותקנו מכוח חיקוק אחר.

8. דמי כניסה

[תיקונים: התשס"ד (מס' 2), התשס"ח]

(א) לא ייגבו דמי-כניסה למקום-רחצה בים, בנהר או באגם אלא אם נקבע חלק סביר של אותו מקום, שהגישה אליו נוחה,

לכניסה בלי תשלום ובכפוף לקבלת אישור שר הפנים ובכל מקרה לא ייגבו דמי כניסה למקום רחצה כאמור -

(1) בעד ילד שטרם מלאו לו 13 שנים;

(2) בעד ילד שמלאו לו 13 שנים אך טרם מלאו לו 17 שנים, בסכום העולה על עשרה שקלים חדשים.
(ב) במקום רחצה כאמור בסעיף קטן (א), תוצג במקום בולט לעין בסמוך למקום שבו נגבים דמי הכניסה למקום הרחצה, ככל שגבייתם הותרה, הודעה המפרטת את ההגבלות לפי סעיף קטן (א) לעניין גביית דמי כניסה.

9. תחולתו של חוק עזר

חוק-עזר לפי סעיף 6 יחול גם בתחום המים של מקום-הרחצה, כפי שייקבע בחוק-העזר, אף אם אינו כלול בתחום הרשות המקומית, ובלבד שלא ירחק מקילומטר אחד מנקודת שפל-המים שבחוף.

10. מקום שמחוץ לתחום רשות מקומית

במקום הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית, יהא הממונה על המחוז רשאי להתקין, באישור שר הפנים, חוק-עזר כאמור בסעיף 6.

11. סמכות פקח או סדרן לדרוש זיהוי

עבר אדם על חוק זה או על צו, חוק-עזר או הוראה אחרת שניתנו לפיו, לעיני סדרן או פקח שנתמנו לענין חוק זה, וכן אם היה לסדרן או לפקח יסוד סביר להניח שהאדם עבר זה לא כבר עבירה כאמור, רשאי הוא לדרוש מאותו אדם לזהות עצמו להנחת דעתו, ואם סירב לעשות כן רשאי הוא לעצור אותו במקום הרחצה עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שלוש שעות.

12. עונשין

(א) המתרחץ במקום שהרחצה בו אסורה, דינו - קנס 500 לירות.
(ב) המתיר לקטין שבחסותו או בפיקוחו ושטרם מלאו לו 15 שנה להתרחץ במקום שהרחצה בו אסורה או אינו מונע בעדו מלהתרחץ כאמור כאשר יש ביכולתו למנעו, דינו - קנס - 500 לירות או מאסר חודש.
(ג) המפיר הוראות של מציל בענין מניעה סכנה לחיי המתרחצים דינו - קנס 500 לירות או מאסר חודש.
(ד) המשחית, מסיר, פוגם או מליט שלט או סימן אחר לאיסורה או הגבלתה של הרחצה, דינו - קנס 500 לירות.
(ה) בעל או מחזיק של מקום מרפא אשר הפר הוראות שנקבעו לפי סעיף 5 לענין ייעוד שעות רחצה נפרדות לגברים ולנשים, ולענין התקנת סידורים לנכים, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

13. עבירת קנס

הוראות סעיף 99א לפקודת העיריות 1934, יחולו על עבירה לפי חוק זה, או לפי צו או חוק-עזר על פיו, כאילו היתה עבירה על חוק-עזר של עיריה, ובתחומה של מועצה מקומית יהיו לענין זה סמכויותיו של פקיד-עיריה לפי סעיף 99א האמור בידי עובד אותה המועצה המקומית שהורשה לענין סעיף 9(5) לפקודת המועצות המקומיות, 1941.

14. תשלום לקופת הרשות המקומית

הקנסות שנגבו בשל עבירות לפי חוק זה או לפי צו או חוק-עזר שניתנו על פיו, שבוצעו בתחומה של רשות מקומית או בתחום-רחצה שחופו נמצא בתחומה של רשות מקומית, ישולמו לקופתה של אותה הרשות.

15. שמירת סמכויות וחייבים

סמכויות לפי חוק זה אינן גורעות מסמכויות לפי חוק אחר וקיום חייבים לפי חוק זה אינו משחרר מקיום חייבים לפי חוק אחר.

16. ביטול

בטלות -

(1) פקודת מקומות-רחצה ציבוריים;

(2) פסקה (2) לסעיף 98 לפקודת העיריות, 1934.

17. הוראות מעבר

כל חוק-עזר המסדיר את הרחצה ושהיה בתקפו ערב תחילתו של חוק זה מכוח פסקה (2) לסעיף 98 לפקודת העיריות, 1934, או מכוח סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, רואים אותו מיום תחילתו של חוק זה כאילו הותקן על פי חוק זה ביום תחילתו; אולם תקפו של חוק-עזר כאמור יפקע כתום שנה אחת מיום תחילתו של חוק זה, אם לא נתבטל לפני אותו מועד על ידי חוק-עזר לפי חוק זה.

18. ביצוע ותקנות

שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל המוגע לביצועו.

לוי אשכול

חיים משה

שפירא

ראש

הממשלה

שר הפנים

שניאור זלמן

שזר

נשיא

המדינה

[1]. ס"ח 434, התשכ"ד, עמ' 172.

תיקונים: ס"ח 908, התשל"ח (10.8.1978), עמ' 206;

ס"ח 1576, התשנ"ו (17.3.1996), עמ' 174 (ת"ט בס"ח 1600, התשנ"ו, עמ' 385 ועמ' 387);

ס"ח 1949, התשס"ד (11.7.2004), עמ' 446;

ס"ח 1958, התשס"ד (15.8.2004), עמ' 546 [התשס"ד (מס' 2)];

ס"ח 2157, התשס"ח (16.6.2008), עמ' 568. הצ"ח - כנסת 206, התשס"ח, עמ' 185.

[2]. הכרזה ראשונה על מקום מרפא תיעשה על-ידי שר הפנים תוך שנה מיום 11.7.2004.

//